

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਡੀ. ਫਲਸੈ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਬੱਲੀਮਲ-ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ, -ਬਿਨੈਕਾਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ -ਜਵਾਬਦਾਰ

1962 ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 24

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (3)-ਦਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਰਕਮ ਨੂੰ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਰਕਮ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰਕੇ ਨਕਦ—ਕੀ ਵੈਧ—ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ—ਕੀ ਉਚਿਤ ਕਟੌਤੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਰਿਸੀਵਰ ਜਾਂ ਰਿਸੀਵਰ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਫਰਮ ਤੋਂ ਨਕਦ ਰਾਸ਼ੀ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਦਾਨੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਨਕਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਰਕਮਾਂ ਸਨ। ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀ ਰਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਾਲੀਆਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕਟੌਤੀ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

(ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ), ਮਿਤੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 1960, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ:-

5 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ 60,000.00 ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ, ਕੇਵਲ ਐਲ. ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਪੁੰਜੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ 60,000.00 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 3 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕਟੌਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ?"

ਐਸ ਕੇ ਤੁਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਆਰ ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਬੀਐਸ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰਡਰ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ - ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ: -

“ਕੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ? 5 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੁਪਏ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਕੇ 60,000 60,000 ਐਲ. ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇ ਪੁੰਜੀ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ - ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 3(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਜ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕਟੌਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ- ਟੈਕਸ ਐਕਟ? ”

ਇਹ ਕੇਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ M/s ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਲ 1957-58 ਲਈ ਬਾਲੀ ਮੱਲ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 31 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ, ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ, ਜਗਨ। ਨਾਥ, ਦੇਵਕੀ ਨੰਦਨ ਅਤੇ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਲਾਲ ਦਾ ਗੋਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੀ ਮੌਤ 14 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ 9 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, 5 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ; ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ 81,000/- ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ 60,000 ਰੁਪਏ ਉਸ ਦੇ ਕੈਪੀਟਲ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 13 ਦਾਨੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹਨ, ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ 3,750/- ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨਾਥ, ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸਾਥੀ

ਦੇਵਕੀ ਨੰਦਨ ਦੇ ਇਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ 15,000 ਰੁਪਏ। ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਉਸੇ ਦਿਨ, 5 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ, ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਗਿਫਟ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾ ਲਏ ਸਨ।

ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 5 ਦਸੰਬਰ 1956 ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਕਦ ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਏ ਸੀ. 3,665 ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਬੈਲੇਂਸ ਰੁਪਏ ਸੀ। 4,299, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸਦੇ ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਫਰਮ ਦੀ ਅਣਵਰਤੀ ਡਰਾਇੰਗ ਪਾਵਰ 1,27,088/- ਰੁਪਏ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਿਸੀਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 123 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਪੁਰਦਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਕਦੀ ਉਪਹਾਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। 60,000/- ਰੁਪਏ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾਗ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 123 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦਾ, ਜੋ ਕਿ, ਚਲਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਮਾਲ ਡਿਲਿਵਰ ਕੀਤਾ। ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕਮਾਤਰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਨਵੀਂ ਦਿਗਵਿਜੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਟੀਨ ਫੈਕਟਰੀ (1), ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ, ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਸੀ ਧਨਜੀਭਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ

ਪੁੱਤਰ ਹਰਜੀਵਨਦਾਸ ਵਿਠਲਦਾਸ , ਅਤੇ 1946-48 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਦਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪੇਤਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਕਮਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਤੋਂ 1951-52 ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1952-53 ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਸ.ਟੀ.ਦੇਸਾਈ ਅਤੇ ਕੇ.ਟੀ.ਦੇਸਾਈ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਰਮ ਨੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ , ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਅਤੇ ਵੈਧ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ, ਉਹ ਡਿਲੀਵਰੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਡਿਲੀਵਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸੀ. ਜਦੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਕਦੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਲਾਭ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੈਧ ਤੋਹਫ਼ਾ ਬਣੇ ਜਦੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਸਮੇਂ ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਨਕਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਚਿਮਨਭਾਈ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਲਾਲਭਾਈ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ ਟ੍ਰਾਲ), ਬੰਬਈ (2)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ^{17 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ} *5,00,000.00 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ 2,00,000.00 ਰੁਪਏ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ*

ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲੇੜੀਂਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। . 8 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਬੈਂਕਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਖਾਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਕਮਾਂ ਨਾਲ ਡੈਬਿਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਨੁਸਾਰੀ ਰਕਮਾਂ ਨਾਲ ਧੀ। ਫਰਮ ਨੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਢੂਚਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (i) ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, (ii) ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ 8 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਫਰਮ ਨਾਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਲੇੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, 1953, ਅਤੇ (iii) ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੇੜੀਂਦੀ ਨਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਛਾਗਲਾ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਐਸਟੀ ਦੇਸਾਈ, ਜੇ.-ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

i. ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੈਂਕਰ ਤੋਂ ਨਕਦ ਰਕਮਾਂ ਕੱਢੇ ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੋਹਫਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

ii. ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲੇੜੀਂਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਫਰਮ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਓਵਰ ਡਰਾਫਟ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ;

iii. ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ; ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਆਮ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ;

iv. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀ ਜੋ ਬੈਂਕਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ;

v. ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਨ, ਤੋਹਫਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ

ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ , ਮੈਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਚੋੜ *SAS Rn ਵਿੱਚ ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਮਨਾਥਨ ਚੇਤਿਆਰ* ਬਨਾਮ *ਐਸਪੀ ਪਲਾਨੀਅੱਪਾ ਚੇਤਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)*, (ਵੈਡਸਵਰਥ, ਜੇ. ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹੋਏ), ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ *EMV ਮੁਥੱਪਾ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਚੋਟੀਅਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (4)*, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖਾਸ ਸੰਪਤੀਆਂ ਜਾਂ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ ਹੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਾ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਦੁਰਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਲਈ 25,000.00 ਰੁਪਏ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ , ਪਰ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਜਾਂ ਫੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੰਡ, ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। *ਐਸਪੀ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ (5)*, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੇਤਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ , ਨੇ ਇੱਕ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 3,00,000.00, ਉਸ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅਗਲੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 3,00,000.00 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁੱਲ

ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 5,07,930.00 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰ ਵਪਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਜੋਂ 2,00,000.00 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਫਰਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ 3,00,000.00 ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਯੋਗ ਤੋਹਫਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 3,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ , ਪਿਛਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀ. ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗ ਤੋਹਫਾ 3,00,000.00 ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਕੇਸ 'ਚੈਂਬਰਜ਼' ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ ਬਨਾਮ 'ਚੈਂਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)। ਇੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 2,00,000.00 ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਪੁੰਜੀ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸੰਗਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ , ਯੂਪੀ, ਲਖਨਊ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐੱਮ.ਸੀ. ਦੇਸਾਈ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਐੱਸ.ਸੀ. ਮਨਚੰਦਾ, ਜੇ. ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *ਸਿਆਮੋ ਬੀਬੀ (7)*। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ-ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਸਦੇ ਪੋਤੇ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤੀ। 1,00,000.00 ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਵਾਲੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ

ਪੇਤੇ ਨੂੰ 1,00,000.00 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਕਮ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤਿਆਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਦਿਖਾਇਆ। 2,00,000.00 , ਨਕਦ ਬਕਾਇਆ ਸਿਰਫ 15.00 ਰੁਪਏ ਸੀ । 5 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਨਲ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸਦੇ ਪੇਤੇ ਨੂੰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਰਮ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਰਕਮ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੇਤੇ ਨੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਲਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਰਕਮ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1954-55 ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਨੇ 150/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪੇਤੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਪੈਸਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਂਟਰੀਆਂ ਸਿਰਫ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਸੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਂਕਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਐਂਟਰੀ , ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਵਾਲੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕੇਲ ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਸਨ । 1,00,000.00 ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨਾਥ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ । ਉਸ ਦਾ ਨਕਦ ਬਕਾਇਆ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਥ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਉਸਨੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 1,00,000.00

ਰੁਪਏ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਓਮ ਨਾਥ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਉਹ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਓਮ ਨਾਥ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਂਟਰੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ, ਦਬਦਬਾ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇਖਾ-ਜੇਖਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ, ਦਬਦਬਾ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿਚ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੰਦਰਾਜ ਵੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਦਰਾਜ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਓਮ ਨਾਥ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ, ਦਬਦਬਾ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਨੁਮਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। AM ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਰੰਗਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (8), ਮੁਲਾਂਕਣ , ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਐਂਟਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇਕਲੋਤਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦਾ 50,000.00 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। 25,00 0.00 ਹਰੇਕ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੇਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਭਾਈਵਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਰਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਅਤੇ ਵੈਕਟਾਦਰੀ , ਜੇ.ਜੇ., ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵੈਧ ਸਨ ਅਤੇ ਫਰਮ ਅਸਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦਾਨੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਿਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ES ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ੀ ਅਬਦੁਲ ਕਰੀਮ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,

ਮਦਰਾਸ (9), ਇੱਕ ਮੁਹੰਮਦਨ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਕਦ ਬਕਾਇਆ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ 'ਏ' ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਨਾਲ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਰਕਮਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (2) (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਧਾਰ ਲਈ ਗਈ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਰਗੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਗਦੀਸਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਂਟਰੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਧਾਰਾ 10 (2) (iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਾਰੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੱਗਰੀ . ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਿਰਫ ਇਹੋ ਫਰਕ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਬਦੁਲ ਕਰੀਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਥਾਨਕ ਮਸਜਿਦ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। , ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਤੋਹਫ਼ੇ * ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ', ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸੱਚਾਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਲੀਲ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਉਸੇ ਉਲਝਣ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚਿਮਨਭਾਈ ਵਿੱਚ ਚਾਗਲਾ , ਸੀ.ਜੇ., ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਲਭਾਈ ਦਾ ਕੇਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:-

“ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਭਰਮ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ । ਪਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ

ਸੱਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੇਹੜਾ ਸੱਚਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੇਹੜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੇਹੜਾ ਸੀ। ”

ਪੀ.ਏ.ਸੀ. ਰਤਨਾਸਵਾਮੀ ਵਿੱਚ ਨਦਰ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (10), ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤੇਹੜਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਸਨ । ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਤੇਹੜੇ ਦੇ ਨੇਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੇਹੜਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਤੇਹੜੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਏ ਗਏ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਤੇਹੜੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੇ.ਪੀ. ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (11) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ । ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਕੋਲ ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। 2,94,644.00 ਸਬੰਧਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ 30 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਫਰਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਏ ਸੀ। 603.00, ਉਸਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ! ਫਰਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 1,00,000.00 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ 60,000.00 ਰੁਪਏ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੁਪਏ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 40,000.00, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਰਮ ਕੋਲ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕਰੈਡਿਟ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਕਢਵਾਈ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੇ.ਐਸ.ਰਾਣਾਵਤ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਮ ਭੰਡਾਰੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਲ 603.00, ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 1,00,000.00 ਰੁਪਏ ਦਾ ਡੈਬਿਟ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ। 60,000.00 ਅਤੇ ਰੁ. 40,000.0 ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਏ.ਸੀ. ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਵੈਧ ਤੇਹੜੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੇਹੜੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਢੰਗ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀ ਨੂੰ ਫਰਮ ਤੋਂ ਨਕਦ ਰਾਸ਼ੀ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਜਾਂ

ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਐਕਟ ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਨਕਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਕਮਾਂ। ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਰਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 250.00

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਜੇ.-ਟੀ ਸਹਿਮਤ .

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Surinder Kumar